

Р Е Ш Е Н И Е

№43

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 27 февруари 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шести февруари през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 19 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Постъпила е касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) – Софийска област (СО) срещу решение № 944 от 23.11.2012г. на РС гр.Перник, постановено по н.а.х.д. № 1243/2012 г.. С атакуваното решение е изменено наказателно постановление № 23-2305010 от 03.07.2012г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област срещу Кооперация „ Районен кооперативен съюз” гр. Перник , в частта относно наложеното на основание чл. 416, ал. 5 от КТ административно наказание "имуществена санкция" за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. Нарушението е квалифицирано като маловажно по смисъла на чл. 415в, ал.1 КТ и е намален размера на санкцията от 3000лв. на 300лв..

В касационната жалба се твърди, че съдебното решение е неправилно в частта, с която деянието е преквалифицирано като маловажно по смисъла на чл. 415в, ал.1 КТ. Излагат се доводи, че в случая чл. 415в от КТ е неприложим. С оглед на тези обстоятелства касаторът моли да бъде отменено решението на районния съд в тази част, и да се постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление изцяло. Касатора редовно призован не се явява, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощника си пледира за оставяне в сила на атакуваното решение, като правилно и законосъобразно.

Представителя на Окръжна прокуратура Перник, предлага решението на въззивния съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, след като обсъди подадената касационна жалба и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от страна в първоинстанционното производство в законоустановения срок за обжалване на

решението на Районен съд – Перник и процесното решение подлежи на касационен контрол за законосъобразност пред административния съд по реда на АПК, на основанията по НПК по изрично норма на чл. 63, ал.1 от ЗАНН. Пред касационната инстанция страните не са представили доказателства, в подкрепа на твърденията им.

Касационната инстанция намира, че по отношение на обжалваното първоинстанционно решение е налице касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, тъй като РС не е преценил, че АУАН е издаден след изтичане на срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, по силата на която разпоредба - Не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението.

Неспазването на указаните срокове за инициране на производството за налагане на административно наказание е винаги съществено процесуално нарушение, доколкото се явява абсолютна пречка за развитието на административно-наказателно производство и води до отмяна на постановения в такова производство акт.

В конкретния случай не е следвало да бъде образувано административно наказателно производство, тъй като е изтекъл единият от двата срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, а именно: тримесечният срок от установяване на нарушителя. Изтичането на този срок лишава административно наказващия орган от правомощията му по закон да постанови обжалваното НП.

Видно от обстоятелствената част на последното е фиксиран краен срок за изпълнение на предписанията – 20.09.2011г.. От този момент напред във времето, а именно от 21.09.2011 г. касаторът е извършил административно нарушение. След изтичането на фиксирания срок /20.09.2011г./ започват да текат давностни и преклузивни срокове. И това е така, тъй като с изтичането на фиксирания срок е налице правна възможност да търси административно-наказателна отговорност на лицето сочено за нарушител.

С разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН се ограничава във времето възможността за започване и образуване на административно-наказателното производство, респ. съставянето на АУАН - три месеца от откриване на нарушителя.

В конкретният случай нарушителят е бил известен на административно-наказващия орган - извършвани са проверки, давани са предписания, фиксирани са срокове на изпълнение. Въпреки това обаче АУАН е съставен на 09.04.2012г., значително след изтичането на три месечния срок считано от деня следващ срока за изпълнение на предписанието.

Едногодишният срок от извършването на нарушението за съставяне на АУАН ще бъде приложим ако не е бил известен нарушителя, т. е. административно-наказващият орган има срок не по-дълъг от една година от извършване на нарушението да открие извършителя и да състави АУАН. Настоящият случай обаче не е такъв, тъй като нарушителят е бил известен и преклузивният срок за съставяне на АУАН е три месеца и той е изтекъл много преди съставяне на АУАН.

При така изложеното касационната инстанция не може да касира решението, тъй като липсва жалба от страна на наказаното лице. С оглед на това атакуваното решение ще следва да бъде оставено в сила, поради забраната де се влошава положението на нарушителя. Разпоредбата на чл. 415в от КТ е приложима и за формалните нарушения, каквото е настоящето. При тези нарушения от обективна страна липсва противоправен резултат. От друга страна настъпването на неблагоприятните последици следва да се установи надлежно пред съда от административно наказващия орган. Настоящия състав

намира, че не са приложени доказателства, които по безспорен начин да навеждат на убеждението, че са настъпили вредни последици от липсата на своевременно изпълнение на издаденото предписание. Ответникът по касационната жалба макар и формално да е осъществил признаците на предвиденото в КТ административно нарушение, налице са били предпоставките за квалифициране на нарушението като маловажно по смисъла на чл.415в от КТ, съответно за налагане на наказание по реда на тази норма, а не по чл.415, ал.1 от КТ. След преценка на критериите по чл.27, ал. 2 и 3 ЗАНН, въззивният съд правилно е определил размера на имуществената санкция - 300 лв. като приложим в процесния случай и при липса на оплаквания в тази насока от настоящия ответник следва да се потвърди.

На основание гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК оспорваното решение на РС-Перник следва да бъде оставено в сила.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд гр.Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 944 от 23.11.2012г. постановено по н.а.х.д. № 1243/2012 г., по описа на Районен съд гр.Перник, с което е изменено наказателно постановление № 23-2305010/03.07.2012 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област и е наложена имуществена санкция от 300 лева за нарушение по чл. 415, ал. 1 във вр. с чл. 415в, ал.1 от КТ на Кооперация „ Районен Кооперативен съюз” гр. Перник.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ:1./п/ 2./п/